

РЕШЕНИЕ

№ 2745

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1537** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник група в СДВР - отдел „Пътна полиция“, срещу решение № 5312 от 29.12.2022 г., постановено по НАХД № 8391/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 22-4332-008466, издадено на 11.05.2022г. от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на О. О. М. от [населено място], на основание чл. 174, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание “глоба” в размер на 2 000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл. 174, ал.3 ЗДвП и на основание чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лева за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. чл.173, ал.3 пр.2 от ЗДвП.

В касационната жалба и в писмено становище са изложени доводи, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Касаторът твърди, че съдът неправилно

не е зачел доказателствената сила на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), установена в чл. 189, ал.2 ЗДвП и не е положил необходимите усилия да събере всички относими доказателства с оглед разкриване на обективната истина. Моли съда да отмени обжалваното решение и да потвърди отмененото с него наказателно постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила оспорвания съдебен акт. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество, е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 23.04.2022г. около 04:25ч.в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], О. М. управлявал лек автомобил БМВ М5 Компетишън с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Уникредит лизинг“ ЕАД, когато бил спрял за проверка.

Съставен бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 310928/23.04.2022г. за нарушение по чл. 174, ал.3, предл. 1 от ЗДвП и по чл. 100., ал.1, т.1 от ЗДвП, за това че водачът е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство и не е представил на полицейските служители контролен талон към СУМПС. Актът е подписан без възражение . На водача О. М. бил издаден талон за медицинско изследване № 0006048 с отбелязване,ч е следва да се яви в УМБАЛ„Св. А.“ в срок до 45 мин. от връчването. Т. е връчен на 23.05.2022г. в 05:05 часа, което е удостоверено и с подписа на М.. На място било иззето и свидетелството за правоуправление на МПС. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното НП.

За да постанови решението си, Софийският районен съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на полицейските служители И. П. и В. Я., извършили проверката на водача и на очевидеца С. Ф..

За да постанови обжалваното решение и отмени НП, СРС приема, че по делото са обособени две противоречиви групи свидетелски показания и не са събрани категорични, еднопосочни и убедителни доказателства, които да установят отказа на водача да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол, както и за това, че в хода на проверката водачът не е представил на полицейските служители контролен талон към СУМПС. Съдът се е позовал и на допуснатото в НП съществено процесуално нарушение, като е приел, че с НП е наложена една санкция за две нарушения - отказ за тестване с дрегер и отказ за даване на кръвна проба и е отменил НП.

Решението е неправилно.

Актът и наказателното постановление отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е

издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол, както с тест, така и с вземане на кръвна проба, се установяват от събраните писмени и гласни доказателства. С този отказ същият е осъществил административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано словесно точно в какво се е състояло нарушението на водача, което покрива изцяло състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съдържаща едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства се регламентира от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози (Наредбата). Съгласно чл. 1, ал. 3 от нея употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване на технически средства и медицински изследвания. Техническите средства включват и тестове за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. За целите на медицинските изследвания се извършват и химически и химико-токсикологични лабораторни изследвания. Чл. 3, ал. 1 от Наредбата указва, че при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на алкохол се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Член 3а посочва случаите, в които проверката се извършва чрез медицински изследвания – на алкохол - с химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. За целта на медицинското изследване, се издава талон за изследване, който се връчва на водача срещу подпис с указани в него лечебното заведение, в което водачът следва да се яви и срока на явяването му. Съобразно конкретиката на настоящия случай водачът е реализирал нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал проверката с техническо средство за употреба на алкохол, след което е отказал медицинско изследване - което е сторил чрез бездействие като не се е явил в посочения в талона срок в посоченото лечебно заведение.

В противоречие с установената съдебна практика е изводът на съда, че разпоредбата на чл. 174, ал.3 касае две отделни нарушения, за които следва да бъдат наложени отделни наказания. Целта е да се установи употребил ли е съответният водач на МПС алкохол и при положение, че откаже проверката с техническото средство, той е длъжен да изпълни предписанията за медицинско изследване. След като е отказал да изпълни тези си задължения, жалбоподателят е извършил вменените му нарушения по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Не се споделя от касационната инстанция и изводът на съда, че е налице противоречие в показанията на свидетелите. И двамата полицейски служители П. и Я. са си спомнили случая и са заявили, че О. М. е бил спрян за проверка, бил във видимо нетрезво състояние и е криволичил. От друга страна, свидетелят Ф., който СРС

определя като очевиден, е заявил, че е бил на разстояние, тъй като е трябвало да премести автомобила си, както и че не е видял О. М. да е тестван с техническо средство за употреба на алкохол.

Изводът на съда, че не се установява М. да е отказал да бъде тестван е в противоречие и с приложения талон за изследване и АУАН, който той лично е подписал без възражение по време на проверката.

На следващо място съдът не е съобразил и разпоредбата на чл. 189,а л.2 ЗДвП, според която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая доказателствената сила на акта не е оборена от жалбоподателя, който носи доказателствената тежест за това.

По изложените съображения обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а НП – потвърдено, тъй като спорът е изяснен от фактическа страна.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5312 от 29.12.2022 г., постановено по НАХД № 8391/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав и

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22–4332–008466, издадено на 11.05.2022г. от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР.

ОСЪЖДА О. О. М. от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: